

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ

ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಎಚ್. ಬಿ. ನೀಲಗುಂದ
ಧಾರವಾಡ

೨೦೧೮

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠ
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

Mahayogi Vemana

Editor	:	Dr. H. B. Neelgund Principal, Kittel Arts College Dharwad
Published by	:	Co-ordinator Mahayogi Vemana Peetha Karnatak University, Dharwad – 580 003.
Copies	:	1000
First Edition	:	2018
Pages	:	vii + 40
Printed at	:	Vemana Printers Private Limited, Hulakoti

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ

ಸಂಪಾದಕರು	:	ಡಾ. ಎಚ್. ಬಿ. ನೀಲಗುಂದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಕಿಟೆಲ್ ಕಲಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ
ಪ್ರಕಾಶಕರು	:	ಸಂಯೋಜಕರು ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನಪೀಠ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ
ಪ್ರತಿಗಳು	:	೧೦೦೦
ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ	:	೨೦೧೮
ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ	:	xiv + ೪೦
ಬೆಲೆ	:	ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಮುದ್ರಕರು	:	ವೇಮನ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್., ಹುಲಕೋಟೆ

ಕುಲಪತಿಗಳ ನಲ್ಲಡಿ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವುಗಳು. ಇವುಗಳ ಗುರಿ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಂಚುವುದು. ಹೊಸ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಮನುಕುಲದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಏಳಿಗೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಹಲವು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೋಘ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಸರ್ವಜ್ಞನಂತೆ ತೆಲುಗಿನ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಜನರ ಕವಿ. ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯದಿಂದ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯದವರೆಗೆ ಜನಹಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಸಾರಿದ ಸಂತ ಕವಿ. ಈ ಪ್ರಜಾಕವಿಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು “ವೇಮನ ವಿಶ್ವಗೀತೆ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಸಹ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಗ್ರಂಥವು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ವೇಮನರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಪದ್ಯಗಳಿರುವ ವೇಮನರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನಷ್ಟೂ ಓದುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠದ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಡಾ. ಎಚ್.ಬಿ.ನೀಲಗುಂದ ಇವರು ವೇಮನರು ನಡೆದಾಡಿದ ಸ್ಥಳಗಳೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನಾಧರಿಸಿ ವೇಮನರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಮತ್ತು ಹುಲಕೋಟೆಯ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್. ಪಾಟೀಲರವರು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ವೇಮನ ವಿಶ್ವಗೀತೆ ಎಂಬ ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಕೆಲ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿ (ಆನೆ) ಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತಾದರೂ, ವೇಮನರನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಇದು ಉಪಯುಕ್ತ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಈ ಪುಟ್ಟ ಕೃತಿ ಒಂದು ಸಾರಲೇಖವಿದ್ದಂತೆ. ಇದನ್ನು

ವೇಮನ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಹಂಚಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಧಾರವಾಡ
04.01.2018

ಡಾ. ಪ್ರಮೋದ ಬಿ. ಗಾಯಿ
ಕುಲಪತಿಗಳು
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು ಭಾರತೀಯ ದಾರ್ಶನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದ ಸಂತ ಕವಿ. ಪರಮಜ್ಞಾನಿ. ಸ್ಥಾಪಿತ ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ, ದೇಶ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಚಾರದಂತಹ ಮಾನವ ಕಲ್ಪಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಇರುವ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಲು ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಿದವರು. ಇವರು ಯಾವುದೇ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆ, ಮತ-ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದೇ ಕೇವಲ ಸತ್ಯಗದ ಮೂಲಕ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಸಾಧನಾ ಪಥವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರನ್ನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಹುಲಕೋಟಿಯ ಪೂಜ್ಯಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್.ಪಾಟೀಲರು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿರುವ ವೇಮನರ ಬಹುಭಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸರ್ವರಿಗೂ ದೊರೆಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ವೇಮನರ ಸುಮಾರು 4000 ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿ “ವೇಮನ ವಿಶ್ವಗೀತೆ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜನವರಿ 19 ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಜಯಂತೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು, ಕೆಲವೇ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಿರುವ ವೇಮನರನ್ನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸರ್ವ ಜನಾಂಗವು ಅರಿತು, ಮುಕ್ತಿಯ ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪೀಠವು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್.ಪಾಟೀಲರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಯ್ದ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ವೇಮನ ಪೀಠದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗ; ವೇಮನ

ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಇವರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಟಿ. ಜಂಗಲ ಇವರು ಈ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸರ್ವಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠವು ಅವರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠದ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಸರ್ವ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಾನ್ಯ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ಪ್ರಮೋದ ಬಿ ಗಾಯಿ ಅವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಪ್ರೊ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಾಟೀಲರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಕರಡು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸುಂದರಗೊಳಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಹುದ್ದಾರ ಇವರಿಗೂ ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಕೆ. ಹೆಗಡೆ ಹಾಗೂ ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಚಿತ್ತಾರ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್‌ನ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾರುತಿ ಮತ್ತು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವೇಮನ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಹುಲಕೋಟೆ ಇವರಿಗೂ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಧಾರವಾಡ
19.01.2018

ಡಾ. ಎಚ್.ಬಿ ನೀಲಗುಂದ
ಸಂಯೋಜಕರು
ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠ,
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

ಆತ್ಮೀಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಗಮನಕ್ಕೆ

ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು

ಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತರಿಗೆ	ಭಗವದ್ಗೀತೆ
ಏಸು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ	ಬೈಬಲ್
ಮೊಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರ್ ಭಕ್ತರಿಗೆ	ಖುರಾನ್
ಶರಣ ಪರಂಪರೆಯವರಿಗೆ	ಶರಣಸಾಹಿತ್ಯ
ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಭಕ್ತರಿಗೆ	ಆತನ ಪದ್ಯಗಳು

ಜನರಾಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ, ಸಹಜವಾಗಿ ಜೀವನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವಂತಹ ವೇಮನ ಪದ್ಯಗಳ “ವೇಮನ ವಿಶ್ವಗೀತೆ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠವು 1998ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.

**ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಾಗಿ -
ಸತ್ಯದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ಈ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವು ಹೊಸ
ವಿನ್ಯಾಸದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈ ಸೇರಲಿದೆ.**

ಪರಿವಿಡಿ

* ಕುಲಪತಿಗಳ ನಲ್ಲುಡಿ	iii
* ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ	v
ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ	1
ರಡ್ಡಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ	4
ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಜನನ	6
ವೇಮನರ ಶಿಕ್ಷಣ	7
ವೇಮನರ ಭೋಗ ಜೀವನ	9
ಯೋಗಿಯಾದ ವೇಮನ	12
ಪವಾಡ ಪುರುಷನಾಗಿ ವೇಮನ	15
ಯೋಗಿಯಾದ ನಂತರ ವೇಮನರ ಜೀವನ	17
ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ದೇಹ ತ್ಯಾಗ	19
ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಸಮಾಧಿ	22
ವೇಮನರ ಸಾಹಿತ್ಯ	25
ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರು	25
ವೇಮನರ ಆಯ್ದು ಪದ್ಯಗಳು	28

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು ಈ ಭೂಮಂಡಲ ಕಂಡ ಅಪರೂಪದ ಸಂತ ಕವಿಗಳು. ದಾರ್ಶನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಜನರಾಡುವ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಂಡ ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪದ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ತತ್ವ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ. ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗದಂತೆ ಸರಳವಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬದುಕುವ ಕಲೆಯದು. ವೇಮನರನ್ನು ವೇಮನರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಇತರರೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೂ ಲೋಕರೂಢಿಯಂತೆ ಹಲವಾರು ಜನ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಚಿಂತಕರು, ಸಂಶೋಧಕರು, ವೇಮನರು ಕನ್ನಡದ ಸರ್ವಜ್ಞನಂತೆ, ತಮಿಳಿನ ತಿರುವಳ್ಳವರಂತೆ, ಹಿಂದಿಯ ಕಬಿರರಂತೆ, ಮರಾಠಿಯ ಸಂತ ತುಕಾರಾಮರಂತೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವೇಮನರಂತೆ ಸಕಲ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದವರು ಅಪರೂಪ. ವೇಮನರು ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಸಕಲ ವೈಭೋಗದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಸಹಾಯಕರಿಗೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ, ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಸದಾ ತುಡಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದರು. ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು ನಮಗೆಲ್ಲ ಭೋದಿಸುವುದು, ಸ್ಥಾಪಿತ ಧರ್ಮ, ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ, ದೇಶ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಚಾರಗಳಂತಹ ಮಾನವ ಕಲ್ಪಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಇರುವ ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಆನಂದವಾಗಿ ಬದುಕುವ ಕಲೆಯನ್ನು. ಅವರ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಡಿ-ಮೈಲಿಗೆ, ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯ, ಮೇಲು-ಕೀಳು ಎನ್ನುವ ಡಾಂಬಿಕತೆಗಳಿಲ್ಲ, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಮತವನ್ನಾಗಲಿ, ಧರ್ಮವನ್ನಾಗಲಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನಾಗಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಯ ಇಲ್ಲವೆ ಮತೀಯ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿರುವ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು

ದೂರಮಾಡಿ, ಸಮಾಜದ ಅಂಕುಕೊಂಡುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಜನರಾಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು ಅವರ ಸ್ವಯಂ ಅನುಭವದಿಂದ ಬಂದವುಗಳೇ ವಿನಃ; ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು, ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದವುಗಳಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕಂದಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ನೀಡದೆ ಸರಳವಾದ ಜೀವನ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸತ್ಸಂಗಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇವರ ಬಾಹ್ಯ ಆಚಾರವೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಬಾಳ್ವೆ.

ವೇಮನರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ :

“ವೇಮನ” ಎನ್ನುವುದು ಅಪರೂಪದ ಶಬ್ದ. ವೇಮ+ಅನ್ನ ಸೇರಿ ವೇಮನ್ನ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ವೇಮನ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗಿ ವೇಮನ, ವೇಮನ ಯೋಗಿ ಎಂದಾಯಿತು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮ, ದೇಶ, ಭಾಷೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮೂಲ ಪುರುಷನಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಇರುವಿಕೆ ಸದಾ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೇಮನ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ ದೈವ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರವಾಹವಿದೆ. ಮಹಾನ್ ಋಷಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಈ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಚೈತನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತೆಯೇ ಇದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯೋಗಿಗಳು, ಋಷಿಗಳು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಜನವಸತಿಗಳ ಹೊರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ವೇಮನ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಯೋಗಿ ಕೊಂಡವೀಡು ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀಪದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆತ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಗವಿಯ ಮುಂದಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಬೇವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲದ ಈ ಯೋಗಿಯನ್ನು “ವೆಂಪೆಚಿಟ್ಟು ಅನ್ನ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರ್ಥ “ಬೇವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಿರುವವ”. ನಂತರ ಇದು ವೆಂಪೆಚಿಟ್ಟು ಅನ್ನನಿಂದ -> ವೆಂಪನ್ನ -> ವೆಮನ್ನ -> ವೇಮನಾ

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವೇಮನ ಎಂದಾಯಿತು. ಇದೇ ಹೆಸರಿನ ಪರಂಪರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆದು ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದ ನಾಯಕನ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಎಂದು ಪರಿಚಿತವಾಗಿ ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ದಿನ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ರೈತನೊಬ್ಬ ಇವರಿಗೆ ಊಟವನ್ನು ಇವರು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಗವಿಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಯೋಗಿಯಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರತಿ ಫಲವನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ನಡೆಯಿತು. ಅಂದೊಂದು ದಿನ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಮುಂಜಾವು ಯೋಗಿಗಳು ಬೇವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಪರಮಾನಂದದ ಅನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಆ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ, ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗಲೇ ದಿನ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಆ ರೈತ ಊಟವನ್ನು ಇಡಲು ಹೋದ. ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ದೂರದಿಂದಲೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ. ಆಶೀರ್ವಾದ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಕೈ ಎತ್ತಿದ ಯೋಗಿ; ಯಾಕಪ್ಪ ನನಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಿ? ನಿನಗೆ ಏನಾದರು ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂದರು.

ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ತಮ್ಮಂತವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಆಳು, ಕಾಳು, ಎಲ್ಲವೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ತಮ್ಮಂತವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದ ಆ ರೈತ. ಇದರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂತುಷ್ಟರಾದ ಆ ಯೋಗಿ; ಈ ಭಾವ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಲಿ, ನಿನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀನು ನೆಚ್ಚಿರುವ ಭೂತಾಯಿ ನಿನ್ನನ್ನೆಂದೂ ಕೈ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ಸದಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸು; ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಆ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ನಿನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತು ದೊರೆಯುವುದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸು. ಅಸಹಾಯಕರಿಗೆ, ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಬಡವರಿಗೆ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ದಾನ ಮಾಡು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಾಣು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ದೊರೆತಿರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಎಂದೂ ದುರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವನೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

ಆ ರೈತ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, “ರಡ್ಡಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರೋಲಯ ವೇಮಾರಡ್ಡಿಯ ತಂದೆ ಅಲ್ಲಾಡ ರೆಡ್ಡಿ. ಯೋಗಿಗಳಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿತನಾದ ಅಲ್ಲಾಡ ರಡ್ಡಿ ಯೋಗಿಯ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ‘ವೇಮನ’ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ.”

ಯೋಗಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಭಾರಿ ಸಂಪತ್ತು ದೊರೆತನಂತರ ಅಲ್ಲಾಡರಡ್ಡಿ ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ. ತನಗೆ ಬರುವ ವರಮಾನದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ದಾನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಬಡವರಿಗೆ ಮನೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಉಚಿತವಾಗಿ ಊಟ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಹೊಲಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡವೀಡುವಿನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾಡರಡ್ಡಿ ದೇವರಾಗಿ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೂ ಆತ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದಿನಿತೂ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇದೇ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ರಡ್ಡಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ

ಅಲ್ಲಾಡ ರಡ್ಡಿಯ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಆದ್ದಂಕಿ, ಅಮರಾವತಿ, ಕೊಂಡವೀಡು, ಕಂದಕೂರುಗಳ ನಾಯಕರಾಗಿ ಜನಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಳುವ ಅರಸರಿಗೂ ಇವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ; ಕಾರಣ ಇರುವ ಅರಸರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆಸೆ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇವರ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿ.

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಕತೀಯ ಅರಸರು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಇವರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಬಹುಭಾಗ ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಮತ್ತು ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯ ಅಲ್ಲಾಡ ರಡ್ಡಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. 1309ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ದಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಕಾಕತೀಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾನಿಯನ್ನನುಭವಿಸಿತು. ನಂತರ ಮಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ತುಘಲಕ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದ ಭಾರಿ ದಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಕತೀಯ ಅರಸು

ವಾರಂಗಲ್ಲದ ಪ್ರತಾಪರುದ್ರ ಸೋತು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕ ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿ ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಸುನೀಗಿದ.

ಕಾಕತೀಯ ಅರಸು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕ ತಕ್ಷಣ ತನ್ನ ಧೂತರ ಮೂಲಕ ಪ್ರೋಲಯ ವೇಮಾರಡ್ಡಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿ ರಾಜನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸು ಎಂದಿದ್ದ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲುಂಟಾದ ಅರಾಜಕತೆಯನ್ನು ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತಂದ ಪ್ರೋಲಯ ವೇಮಾರಡ್ಡಿ ಆದ್ದಂಕಿಯನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು 1324ರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಡ್ಡಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ.

ಪ್ರೋಲಯ ವೇಮಾರಡ್ಡಿಯ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ತಮ್ಮ ಸುಪರ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮರಾವತಿ, ಕೊಂಡವೀಡು, ಮತ್ತು ಕಂದಕೂರುಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. 1324 ರಿಂದ 1424ರ ವರೆಗೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ರಡ್ಡಿ ರಾಜರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ದಾಯಾದಿ ಕಲಹ, ತೀವ್ರವಾದ ಬರಗಾಲದಿಂದಾಗಿ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಡ್ಡಿ ರಾಜ್ಯ ವಿಲೀನವಾಯಿತು.

ರಡ್ಡಿ ರಾಜರುಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆ

1. ಪ್ರೋಲಯ ವೇಮಾರಡಿ	-	1324-1339
2. ಅನುಪೋತ ವೇಮಾರಡ್ಡಿ	-	1339-1350
3. ದೇಸಟಿ ವೇಮಾರಡ್ಡಿ	-	1350-1365
4. ಅನುವೇಮಾರಡ್ಡಿ	-	1365-1380
5. ಕುಮಾರ ಗಿರಿರಡ್ಡಿ	-	1380-1400
6. ಪೆದ್ದು ಕೋಮಟಿ ವೇಮ ಭೂಪಾಲ	-	1400-1420
7. ರಾಚವೇಮಾರಡ್ಡಿ	-	1420-1424

ರಡ್ಡಿ ಎಂದರೆ ಯಾರಿವರು?

ರಡ್ಡಿ-ರೆಡ್ಡಿ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತದ “ರಾಟ”, ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ರಡ್ಡಿ ಎಂದರೆ ರಾಜ, ರೈತ, ನಾಯಕ, ಊರ ಗೌಡ, ರಾಷ್ಟ್ರಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು, ಸೇನಾಧಿಪತಿ, ಪಾಲಕ ಎಂಬ ವಿಭಿನ್ನ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ.

ಇವರ ಮೂಲ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವೆಂದೂ, ಇವರು ದ್ರಾವಿಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಸಂಶೋಧಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಟ್ಟೆ ಮುರಿದು ದುಡಿಯುವವರೆಲ್ಲರೂ ರಟ್ಟಿ ಜನರು ಎನ್ನುವುದು ಜನಜನಿತ. ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಪು ಎಂದು ಕರೆಯುವವರೂ ರಟ್ಟಿಗಳೇ. ಹರಿಯಾಣ, ಪಂಜಾಬ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ರಾಜಸ್ಥಾನ, ಗುಜರಾತಗಳಲ್ಲಿರುವ “ಜಾಟರು” ಸಹ ಈ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಬಿಹಾರ ಮತ್ತು ನೇಪಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು “ಶಾಕ್ಯ” ರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಜನನ

ವೇಮನರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರು ನಂದನ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯಂದು, ಕೊಂಡವೀಡು ಪಟ್ಟಣದ ಮೂಗಚಿಂತಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರು 68 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಾಳಿ ಶಾರ್ವರಿ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ನವಮಿಯಂದು ಕಟಾರಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದರು. ಆ ದಿನ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಮಹಾನಿರ್ವಾಣದ ದಿನ.

ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಪಿಲಿಫ್ ಬ್ರೌನ್ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1816ರಲ್ಲಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ತತ್ವಚಿಂತನೆಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಜನರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಯಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಒಂದು ಅಭಿಯಾನವನ್ನೇ ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ 2100 ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ನಂತರದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20,000 ಪದ್ಯಗಳವೆಯೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ 6000 ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಸ್ಥಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ತೆಲಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 4000 ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಸ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಆರಂಭಿಸಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಸಿ. ಪಿ. ಬ್ರೌನ್‌ರವರು 25 ವರ್ಷಗಳ ತಮ್ಮ ರಾಯಲ್ ಸೀಮಾ ವಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ವೇಮನರನ್ನು, ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶುದ್ಧ ತೆಲಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ವೇಮನರ ಬಗೆಗೆ ಆಳವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರ ಜನನ ಕ್ರಿ.ಶ. 1412ರಲ್ಲಿ ಆಯಿತೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಹಲವಾರು ಜನಾಂಗದ ಜನರು ಸಂಕ್ರಮಣವಾದ ಐದನೆಯ

ದಿನ ವೇಮನರ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಮರಣೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಜಯಂತ್ಯತ್ಸವವನ್ನು ಹಲವಾರು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವರ ಜನ್ಮ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಜನೇವರಿ 19 ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದ ಜನೇವರಿ 19ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ವೇಮನ ಜಯಂತ್ಯತ್ಸವವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲು ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿದೆ.

ಅಂದರೆ ವೇಮನರ ಜೀವಿತ ಕಾಲ ಜನೇವರಿ 19, 1412 ರಿಂದ 1480 ರಾಮನವಮಿಯವರೆಗೆ.

ವೇಮನರ ಶಿಕ್ಷಣ

ರೆಡ್ಡಿ ಅರಸು ಮನೆತನದ ಐದನೆಯ ಅರಸನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ (1380-1400) ಕುಮಾರಗಿರಿರೆಡ್ಡಿ (ಕೋಮರು ಗಿರಿರೆಡ್ಡಿ) ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಎಂಬ ದೈವ ಭಕ್ತರ ಎರಡನೆಯ ಮಗನಾಗಿ ವೇಮನ ಜನಿಸಿದ. ವೇಮನ ಎರಡು ವರುಷದ ಹಸುಳೆಯಿರುವಾಗಲೇ ರೆಡ್ಡಿ ಅರಸರುಗಳ ದಾಯಾದಿ ಕಲಹ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ದೇವಾಲಯದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ, ಮಹಾದ್ವಾರಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ಪ್ರಸ್ಥಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯಳಾದಳು. ವೇಮನ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಗೂ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮಗಳಾದ ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಅತ್ತಿಗೆ ವೇಮನನನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ವೇಮನ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಸುಂದರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ವೇಮನ ಮುದ್ದಾದ ಬಾಲಕ. ರಾಜಪರಿವಾರದ ಪರಿಪಾಟದಂತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ನಡೆಯಿತು. ಕೊಂಡವೀಡುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿದ ವೇಮನ, ನಂತರ ‘ಇವ್ವಟ್ಟೂರಿ ಸೋಮಶೇಖರ’ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ. ಖ್ಯಾತ ಕವಿ ಬೊಮ್ಮರ ಪೋತನನೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಗುರುಪೀಠದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು.

ವೇಮನ ಶಾಲೆಯ ಓದಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸವಿಯುತ್ತ ಹೋಳೆ, ಹಳ್ಳಗಳ ಹರಿತ, ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಓಡಾಟ-ಹಾರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಗ್ನನಾಗಿಸಿದ್ದ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದ. ವೇಮನ ಗುರುಕುಲದ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಕ್ಷರಭ್ಯಾಸವಾದ ನಂತರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಏನಿದ್ದರೂ ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿದರೂ, ತನಗೆ ಸ್ವ-ಅನುಭವವಾಗುವವರೆಗೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರಖಾಂಡ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಮೇಲಾಗಿ ಅರಸರ ಮಗ. ಹೀಗಾಗಿ ಗುರುಗಳು ಆತನು ತನಗಿಷ್ಟದಂತೆ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಸೋಮಶೇಖರ ಗುರುಗಳು ವೇಮನನಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಆತ ಮಹಾಯೋಗಿಯಾಗಿ ಸರ್ವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸತ್ಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ಸಂತ ಕವಿಯಾಗುವನೆಂದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿದ್ದರು.

ವೇಮನ ಗುರುಕುಲವಾಸದಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ರಾಜನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಾಕುಲನಾದ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೆ ಕಂದಾಚಾರ, ಅನಿಷ್ಟ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ರೋಸಿಹೋಗಿ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ತನ್ನ ಜೀವನದ ಗುರಿಯೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅಂತರಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಆನಂದವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ವೇಮನ ಗುರುಕುಲವಾಸದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಮುಖ ಮತ, ಧರ್ಮಗಳ ಬಗೆಗೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತ, ಗಾಣಪತ್ಯ, ಕುಮಾರ, ಸೌರ ಮುಂತಾದ ವೇದ ಸಮ್ಮತ ಮತಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ ಮತಗಳನ್ನೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ. ವೇಮನರ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಒಂದೆರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಮೊದಲು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಲೂರಿದ್ದ ಇಸ್ಲಾಂ ಮತದ ಬಗೆಗೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ.

ವೇಮನರ ಭೋಗ ಜೀವನ

ವೇಮನರು ಗುರುಕುಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೆಡ್ಡಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ದಾಯಾದಿ ಕಲಹ ನಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಹಲವಾರು ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಪಾರವಾದ ಹಾನಿಯನ್ನನುಭವಿಸಿದ್ದರು. ಕೋಮಟಿ ವೇಮಾರೆಡ್ಡಿ ಅರಸನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಂತಾಗಿದ್ದ ವೇಮನರ ತಂದೆ ಕೋಮರಗಿರಿರಡ್ಡಿ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯಲೋಲನಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ದೇವದಾಸಿ ಮಹಿಳೆ 'ಲಕುಮಾದೇವಿ'ಯ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಈಕೆಯ ಮೋಹಪಾಶದಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಹೊರ ತರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವೇಮನನ ಹೆಗಲಿಗೇರಿತು. ತಂದೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯಂತೂ ಕರೆತರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ಮಾಡಲು ಲಕುಮಾದೇವಿಯ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮೂಲವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹೋಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಮನೆಯಂತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಗಳ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ವೇಮನ ಲಕುಮಾದೇವಿಯ ಮಗಳು 'ವಿಶ್ವದಾ' ಭರತನಾಟ್ಯ ಕಲಿಯುವ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಡುವವರು ಮತ್ತು ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವವರು ಹಲವಾರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ವೇಮನ ಹಾಡುವ ಹಾಡೂ ತಪ್ಪು, ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಸ್ವರವೂ ತಪ್ಪು, ವಾದ್ಯಗಳ ನುಡಿಯೂ ತಪ್ಪು. ಇದೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಿರುವಾಗ ಈಕೆಯ ನೃತ್ಯವೆಂತು ಸರಿಯಾದೀತು ಎಂದು ವ್ಯಂಗದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ. ಇಷ್ಟತ್ತೊಂದರ ಯೌವನದ ಸದೃಢ ಶರೀರ, ಸುಂದರವಾದ ಕೋಲು ಮುಖ, ನೇರವಾದ ಮೂಗು, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತೇಜೋಮಯವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆ, ನಿರ್ಭೀಡೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ವಿಶ್ವದಾ, ಅದೇ ವ್ಯಂಗದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲರಾ? ಎಂದಳು. ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವನ್ನೂ ಕಲಿತ ವೇಮನರಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ ಹಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಭರತನಾಟ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವೆಂಬಂತೆ ನೋಡಿದ ವಿಶ್ವದಾ, ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ಎಂದಳು. ಯಾರು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಲೆಯನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಕಲೆಯನ್ನೂ-ದೇಹವನ್ನೂ ಮಾರಿ ಹಣಗಳಿಸುವವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ಎಂದು ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ನುಡಿದ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿಶ್ವದಾ ದುಃಖಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಆಕೆ ವೇಶ್ಯೆ ಲಕುಮಾದೇವಿಯ ಮಗಳಾಗಿಯೇನೋ ಜನಿಸಿದ್ದಳು. ತಾಯಿ ನೃತ್ಯ - ಸಂಗೀತ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ, ನಾಥ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವದಾಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ 'ದೇವದಾಸಿ' ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ಕಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ವೇಶ್ಯೆಯೂ ಆಗಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಮಗಳಿಗೂ ಬರಬಾರದೆಂದು ವಿಶೇಷ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಆಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಮುಕ ಪುರುಷರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದ್ದಳು. ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ನೃತ್ಯ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಳು. ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಜನರು ಆಕೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿ ಎಂದೂ ಹಾದಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾಥ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ದೊರೆತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗಾಗಿ ವಿಶ್ವದಾಳಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೇಮನರ ಮಾತು ಆಕೆಗೆ ಅಪಾರವಾದ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು.

ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮಂತವರು ಎಂದೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಬಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇನು? ಎಂದಳು ವಿಶ್ವದಾ. ಖಂಡಿತ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು ಎಂದನು ವೇಮನ. ತಕ್ಷಣ ವೇಮನನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದ ವಿಶ್ವದಾ ನೀವೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಜೀವನದಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗಿಸಿ ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಸ್ವತಃ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ವೇಮನರು ಆಕೆಯ ಅಂತರಾತ್ಮದಲ್ಲಿಯ ತುಡಿತವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದರು. ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು

ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಈಕೆಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವದಾಳ ನೃತ್ಯ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ವೇಮನರ ಸೌಂದರ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಆತನ ಕವಿತೆ, ಮಧುರ ಮಾತುಗಳು, ಸರ್ವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿದ್ದಿ ಹೇಳುವ ಜಾಣ್ಮೆ, ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವದಾಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿತು. ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೇ ವೇಮನನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದಳು.

ವೇಮನರೂ ಸಹ ವಿಶ್ವದಾಳ ಬಿಸಿಯಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮರೆತರು. ತಾನು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿಶ್ವದಾ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ವೇಮನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಿಡಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ತಾಯಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಮಗಳು ಮೋಹ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ ನಿಜವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆತನದೇನಿದ್ದರೂ ತೋರಿಕೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬ ವಿಷ ಬೀಜವನ್ನು ಆಕೆಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ವೇಮನ ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ವದಾಳ ತಾಯಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದರಿಂದ ವೇಮನ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಾಢವಾಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ವೇಮನನಿಂದ ವಿಶ್ವದಾಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ತಾಯಿ ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆ ಹೂಡಿದಳು.

ವೇಮನ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತನ ಅತ್ತಿಗೆ ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲು ಹೇಳು ಎಂದಳು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ವೇಮನರಿಗೆ ಆಕಾಶವೇ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಆಘಾತವಾಯಿತು. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ತಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಸಾಕಿ, ಸಲಹಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರೇ ಎಂದು ನಂಬಿರುವ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು; ಆಕೆಯನ್ನು ರಾಜಮಾತಾ ಎನ್ನುವ ಗೌರವದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಗಾಲಾದ.

ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮ: ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಅಣ್ಣ ಭರಮರಡ್ಡಿಯ ಹೆಂಡತಿ, ಮಹಾಸಾದ್ಧಿ, ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮಳ ಪೂರ್ವಜರೂ ಸಹ ರಡ್ಡಿ ರಾಜವಂಶಸ್ಥರೇ. ರಡ್ಡಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರೋಲಯ ವೇಮಾರಡ್ಡಿಯ ಮಗಳ ಮಗ ಕಾಟಯ ವೇಮಾರಡ್ಡಿ, ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮಳ ತಂದೆ. ತಾಯಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ತಂದೆ ಕುಮಾರಗಿರಿರಡ್ಡಿಯ ಸಹೋದರಿ ನರಸಾಂಬೆಯ ಮಗಳು.

ವೇಮನ ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದ, ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ತನಗೆ ಹೇಸಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಇಂತಹ ಕೀಳು ಮನಸ್ಸಿನವರ ಜೊತೆ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲಸವೆಂದು ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ವೇಮನನನ್ನು ನೋಡಿದ ಅತ್ತಿಗೆ, ಯಾಕೋ ವೇಮನ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಂದೆ ಎಂದಳು? ವೇಮನನಿಗೆ ದುಃಖ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದಾಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು, ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಸಾದ್ವಿಯಾದ ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ವೇಮನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಆತನನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಇದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ ಎಂದರಿತು. ತನ್ನ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ವೇಮನನ ಕೈಗತ್ತ ಅತ್ತಿಗೆ; ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅನಾಚರಗಳಿಗೆ, ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುವ ನೀನು; ಅಶಾಶ್ವತ ಶರೀರದ ಮೇಲಿನ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲವೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ದುಃಖಿತನಾಗಿರುವುದು. ಈ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ನನ್ನದೊಂದು ಕರಾರು; ಆಕೆ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವಂತೆ ಹೇಳು, ನಂತರ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲಿಡು ಆ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ತನ್ನ ತುಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳು, ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಆ ಬಾಗಿಡ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆಕೆಯ ಅಂಗಾಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ವೇಮನ ವಿಶ್ವದಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವದಾಸಿಯಾದ ಆಕೆ ವೇಮನ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು.

ಯೋಗಿಯಾದ ವೇಮನ

ದೇವದಾಸಿ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಿದಳು, ನಗ್ನವಾಗಿಯೇ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದಳು, ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ತನ್ನ ತುಟಿಯಿಂದ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇಹದ ಉಬ್ಬು ತಗ್ಗುಗಳ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ. ಮೊದಲು ಅರೆಬರೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಕಾಮದ ಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಹಗೊಳಿಸುವ ಅಂಗಾಂಗಗಳೇ ವೇಮನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಯಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವು. ಯಾವ ದೇಹ ರಚನೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ದಷ್ಟ-ಪುಷ್ಟತೆ, ಮಾಟ-ಮೋಡಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಮರುಳಾಗಿದ್ದನೋ, ಅದೇ ದೇಹದ ನಗ್ನ ರೂಪ ನೋಡಿ ಹೇಸಿಗೊಂಡನು.

ಅದಾಗಲೇ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ದೇವದಾಸಿ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಪರಿವೆಯನ್ನೇ ಮರೆತು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖ

ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೈವೀ ಸ್ವರೂಪದ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ದೇಹ ಮಾರಿ ಹಣಗಳಿಸುವವಳ ಬತ್ತಲೆ ಶರೀರದ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮೂಗುತಿ ನೋಡಿ ವೇಮನನ ತಲೆಯೇ ಸ್ಫೋಟವಾದಂತಾಯಿತು, ಹುಚ್ಚನಂತಾದ ವೇಮನ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ. ದೇಹ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿವೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಏನು? ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲುಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ನಡೆದು ಊರು ದಾಟಿ ಕಾಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದವು.

ಊರು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಬಂದಿದ್ದ. ದೂರದ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ 'ಓ' ಕಾರ ನಾದ ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ನಾದ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ವೇಮನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ "ಲಂಬಿಕಾ ಯೋಗಿಗಳು" ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು, ವೇಮನನ ಮೋಹದ ಪಾಶವನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಎಂದರು. ವೇಮನ ಗಾಬರಿಯಾದ....! ತಾವ್ಯಾರು? ನನ್ನದೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ಎಂದ. ನನಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು ಬಾ ಮಗು ಕುಳಿತುಕೋ ಎಂದರು ಗುರುಗಳು. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದ ಭೋಗ. ಇದರಿಂದ ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಮುಂದೆ ನೀನು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಆನಂದದ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ನೋವು, ದುಃಖ, ಹತಾಶೆ, ಅವಮಾನಗಳ ಅನುಭವವಿರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಬೆರೆಯವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಆನಂದದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಗುರುಗಳು ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು.

ಪ್ರಖಾಂಡ ಯೋಗಸಾಧಕರು, ಸಿದ್ಧಿ, ಪುರುಷರೂ ಆಗಿದ್ದ ಲಂಬಿಕಾ ಯೋಗಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ವೇಮನನ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ವೇಮನರಿಗೆ ಹಸ್ತ-ಮಸ್ತಕ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರು. ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ವೇಮನರಿಗೆ ಪರಮಶಾಂತಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ವೇಮನರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ವೇಮನನು ಈ ಪರಮಾನಂದದ ಸುಖ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು, ಇದನ್ನು ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸು. ಲೋಕದ ಜನರಿಗೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಗುರುಗಳು ಮಾಯವಾದರು.

ಹಲವಾರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ವೇಮನ ಅದೇ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾದ. ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಾಗ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯ ತಾನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ವೇಮನರು. ವಿಶ್ವ ಶಕ್ತಿಯೇ ವೇಮನರ ದೇಹವನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕೆಲಸವನ್ನಾರಂಭಿಸಿತು. ದೇಹವೇ ಇಲ್ಲದ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತರಾದ ವೇಮನರು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುವುದನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದರು. **ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದಿಗಂಬರರಾಗಿ ಕಂಡರೆ, ಸತ್ಯವನ್ನರಿತವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವರಾಗಿ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದರು.**

ಮನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ದಂಡಕಾರಣ್ಯದ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದಿದ್ದರು. ಪ್ರಪಂಚದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ದೇಹವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ದೈವಶಕ್ತಿ ವೇಮನರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಅವರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳು ದೂರಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಂಡೋಪ ತಂಡವಾಗಿ ಜನ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇತ್ತ ಅತ್ತಿಗೆ ವೇಮನರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವೇಮನರ ಆತ್ಮಿಯ ಸ್ನೇಹಿತೆ, ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮನೆತನದ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನಾದ ಅಭಿರಾಮನಂತೂ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ತೊರೆದು ವೇಮನರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ. ತಂಜಾವೂರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ದಿಗಂಬರ ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು ದೇವ ವಾಣಿಯಂತೆ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ವೇಮನ ಎಲ್ಲಿರುವವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೆಂದರು ಜನ.

ವೇಮನರು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಜನರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ, ಹಾನಿಗಳಿಗೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಬರುವವರಿಗೆಲ್ಲ **ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.** ತಾವು ಕಂಡುಂಡ ನೋವು, ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಪರಮಾನಂದಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತೆಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಭಿರಾಮ ದಿಗಂಬರ ಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೇಮನರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಅಭಿರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಾ ಅಭಿರಾಮಾ ಎಂದರು ಯೋಗಿಗಳು.

ದಿಗಂಬರರಾಗಿರುವ ವೇಮನನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಭಿರಾಮ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ. ಗಾಬರಿಯಾಕೋ ಅಭಿರಾಮ, ಇದು ನಾನು ನೀನು ಬಂದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲವೇ? ಹೋಗುವುದು ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಬಂದದ್ದು ಹೀಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ನಡುವೆ ಇನ್ನೊಂದರ ಆಸರೆ ಏಕೆ? ಎಂದು ತನ್ನ ಬತ್ತಲೆ ದೇಹದ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು ವೇಮನರು.

ನಂತರ ಅಭಿರಾಮ ಅತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ವೇಮನರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡದ ವೇಮನ; ಸತ್ತಂಗದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಲು ಹಾಡಿದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರು ತಾಳೆಗರೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರು; ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಭಿರಾಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದ ಅಭಿರಾಮ ವೇಮನನ ವಿಷಯವನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದ. ಅತ್ತಿಗೆ ಅತೀ ದುಃಖಿತಳಾಗಿ ಹಾಳಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮರುಳಿ ಕಟ್ಟುವನೆಂದು ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದ. ಈತ ಬೇರೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿದನೆಂದಳು. ಅತ್ತಿಗೆ, ವೇಮನರು ಕಟ್ಟಿರುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ದುಃಖವೆಂದ ಅಭಿರಾಮ.

ಪವಾಡ ಪುರುಷನಾಗಿ ವೇಮನ

ಮಗನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದ ವೇಮನ ದಿಗಂಬರನಾಗಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ತಿರುಗಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಹಾಸಾಧ್ವಿ ಹೇಮರಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಅತೀ ದುಃಖಿತಳಾದಳು. ಕಾಶಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಮಗ ಮೊದಲಿನಂತಾಗುವನೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತ ವೇಮನನಿರುವ ಗುಹೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕು ಅತ್ತಿಗೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಹೋದ, ಅತ್ತಿಗೆ ಹೌಹಾರಿ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಳು.

ಕ್ಷಮಿಸಮ್ಮಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳದೆ ಬಂದೆ, ಎಂದರು ವೇಮನರು.

ಇರಲಪ್ಪ! ಈಗಿನಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಕಾಶಿ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ, ನೀನೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬಂದು ವಿಶ್ವನಾಥನ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಲವಾದ ಆಸೆ, ಎಂದಳು ಮಲ್ಲಮ್ಮ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ವೇಮನರನ್ನು ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅತ್ತಿಗೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

“ಅಲ್ಲೇನಿರುವುದನ್ನು ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ” ಎಂದರು ವೇಮನರು.

ಇಲ್ಲ ಮಗು; ಅದು ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಮಾನವರನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವದು ಎಂದಳು.

ಇರಲಿ; ಈ ಬಾರಿ ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾರಮ್ಮ. ಈ ತಾಮ್ರದ ದುಡ್ಡನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೊರಳ ಸರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೋ. ಇದು ಎಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ್ದಾಗುವುದೋ ಅದೇ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದರು ವೇಮನರು. ತಾಮ್ರದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಕಾಶಿ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿದ ರಾಜ ಪರಿವಾರ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕೊಂಡವೀಡುವಿಗೆ ಮರುಳಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಅಲೆದಾಡಿ ವೇಮನರು ಕೊಂಡವೀಡುವಿನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಗುಹೆಗೆ ಬಂದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅತ್ತಿಗೆಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ರಾಜ ಪರಿವಾರದವರು, ಅರಮನೆಯನ್ನು ಶೃಂಗಾರಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗ್ರಾಮವನ್ನೇ ತಳೆದು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಿದರು.

ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವೇಮನರು ಕೊಂಡವೀಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ವೇಮನರು ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ವೇಮನರನ್ನು ಆರತಿ ಬೆಳಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ಅನಾನುಕೂಲವಾಯಿತಲ್ಲಮ್ಮ ಎಂದರು? ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಳಾದ ಅತ್ತಿಗೆ ಅದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಪ್ಪ ಎಂದಳು.

“.....” ಮುಗುಳು ನಕ್ಕರು ವೇಮನರು ಅಮ್ಮಾ ನಾನೊಂದು ತೂತಿನ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದು ಬಂಗಾರವಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂದರು.

ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ವೇಮನ? ಎಂದಳು ಅತ್ತಿಗೆ. ಎಲ್ಲಿದೆ ಆ ತೂತಿನ ತಾಮ್ರದ ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಕೇಳಿ ಪಡೆದರು ವೇಮನರು. ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರು ವೇಮನರು. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರದ ದುಡ್ಡು ಬಂಗಾರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಮರಳಿ ಅತ್ತಿಗೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದೇನಪ್ಪ ಪವಾಡ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿ

ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದಳು ಅತ್ತಿಗೆ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲ ಕರತಾಡನ ಮಾಡುತ್ತ ವೇಮನರ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರು.

ಆಗ ವೇಮನರು ಹೇಳಿದರು, ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಗುವುದೋ ಅದೇ ಕಾಶಿ” ಎಂದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸೇ ಕಾರಣವೆಂದರು ವೇಮನರು.

ಯೋಗಿಯಾದ ನಂತರ ವೇಮನರ ಜೀವನ

ಜ್ಞಾನೋದಯದ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀಲಕಂಠ ಮತ್ತು ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ಸದಾ ವೇಮನರ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟರು.

ದೇಹದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತೀರಾ ಅವಶ್ಯವಿರುವಾಗ ನೀಲಕಂಠ ಮತ್ತು ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನೆಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಅಹಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಉದಯವಾಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ವೇಮನರು.

ವೇಮನ ಯೋಗಿಗಳ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನ ಕೆಲವೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತಾದರೂ, ಸೈನಿಕ ಶಿಸ್ತಿನಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸತ್ಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೆ, ಹಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಯಾರ ಜೊತೆಯೂ ಮಾತನಾಡದೇ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಧ್ಯಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪದ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀಲಕಂಠ ಮತ್ತು ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಕ್ತರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇತರರಿಗೂ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಅಂತಃಸ್ಫುರಣಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಪಠಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಇದನ್ನು ಜಪಮಾಡುತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ವೇಮನರು.

ವೇಮನರ ಪದ್ಯಗಳು ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬಂದವುಗಳಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಇರುವ ಪರಮಸತ್ಯದಿಂದ ಸ್ವರಣೆಯಾದವುಗಳು. ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿ ಹಾಸ್ಯದ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ತೀರಾ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು? ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳು ಕೇಳಿದರೆ - “ರಾಜಯೋಗ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ವೇಮನರು.

ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ “ಯೋಗಿ” ಯಾರು? ಎಂದರೆ

ಆಸೆಗಳ ಕಡಿದು, ಕಲ್ಪನೆಗಳನು ದಾಟಿ,

ದ್ವೇಷವನು ತೊರೆದು, ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದ ಚಡ್ಡಿ,

ಕೋಪ ತಗ್ಗಿ, ಮೋಹ ತೊರೆದು ಇರುವ

ಅವನೇ ಯೋಗಿ ಎನಿಸ, ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ

ಕೇಳು ವೇಮ” ಎಂದು ಹಾಡಿದರು ವೇಮನರು.

ಅಪ್ಪಾ ತಾವು ದೇವರನ್ನು ಕಂಡಿರುವಿರಾ? ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಜಿಜ್ಞಾಸು ಕೇಳಿದ.

“ಕಾಣುವುದು ದೇವರಲ್ಲಷ್ಟ, ಮನಸ್ಸಿನಾಚೆಗೆ ಇರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು” ಎಂದರು ವೇಮನರು.

ಹೀಗೆ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ದೇಹ ತ್ಯಾಗ

ಮಹಾಯೋಗಿಯೊಬ್ಬ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಜನ ಜೀವನವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿದ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಶರಣರನ್ನು ಮರಣದಲ್ಲಿ ನೋಡು; ಎಂಬಂತೆ, ಈ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಜೀವನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅವರ ದೇಹಾವಸಾನದ ನಂತರ ಬಹು ಜನರು ಮನಗಂಡರು.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಸ್ವಷ್ಟ ನುಡಿ ಮೊನಚಾದ ಭಾಷೆ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ವಿಚಾರಗಳು ಜನಮನದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದವೆಂದರೆ, ಅವರ ನುಡಿಮುತ್ತುಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ವಿಚಾರಗಳ ಎಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ಬೋಧಕ ವಾಗಿದ್ದವೆಂದರೆ, ಸಾಧಕರಾಗಿರಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿರಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಣ್ಣಡಿಯಂತೆ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ತತ್ತ್ವ ಚಿಂತನೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅದುವರೆಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿರುಚಿ, ಜನವರ್ಗವನ್ನು, ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಎರವು ಮಾಡಿದ, ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗವು ತಳಮಳಗೊಂಡು ಅವರ ಪದ್ಯದ ಪೋಥಿಗಳನ್ನು, ಜನರಿಗೆ ಸಿಗದಂತೆ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆಯಾಗಿರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಸಹಿತ ಸಾವಿರಾರು ಪದ್ಯಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದು ಇಂದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಅಂದು ಶಾರ್ವರಿ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಚೈತ್ರ ಮಾಸ, ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ನವಮಿ ತಿಥಿಯಿತ್ತು. ವೇಮನಯೋಗಿ ಪೂರ್ವ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದಂತೆ, ಆ ದಿನ ಅವರು ದೇಹ ತೊರೆಯುವ ದಿನ. ಅಣು ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಮರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಅವರೇ, ಆ ಮುನ್ನ, ಒಂದು ಬಾರಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ,

ಹನಿಯು ಬೀಳುವಂದ, ಹರಣ ತೊಲಗುವಂದ,

ತಿಳಿಯಲಾರ ಘನನೆ ಆದೊಡೇನು?

ತಿಳಿದೊಡಾಗ ಕಲಿಯುಗ ಉಳಿಯುವುದು ಎಂತು?

ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮ- ಎಂದು ಹಾಡಿದರು.

ಯೋಗಿವರ್ಯರು ತಮ್ಮ ದೇಹತ್ಯಾಗದ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಿಷ್ಯ ರಾಮರೆಡ್ಡಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ಇತರರಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ, ಸಮಾಧಿ ರಚನೆಯು ಆ ಮುನ್ನವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಕಟಾರ್ಲುಪಲ್ಲೆಯ ಹೊರವಲಯದ ದಿನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ಯೋಗಿಯೋರ್ವರ ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಭಾಗದ ಹಲವು ಜನರು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಓದಿದ್ದರೇ ಹೊರತು, ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ವೇಮನಯೋಗಿ ತಮ್ಮ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಆ ದಿನ ವಿಶೇಷ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಧ್ಯಾನಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿದರು. ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಸಿಹಿ ಹಾಲು ಸೇವಿಸಿದರು. ಹಾಲು ನೀಡುವಾಗ, ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಸೇವೆಯೆಂದು ನೆನಪಾಗಿ, ರಾಮರೆಡ್ಡಿಯ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಣಿಸಿತು. ಹೊರಗೆ ಜನರ ಸದ್ದು ಗದ್ದಲವಿತ್ತು, ವೇಮನ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ! ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ವೇಮನ ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ! ಎಂಬ ಉದ್ವೋಷಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು, ವೇಮನರು ಹೊರಬಂದರು. ತಮಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸಮಾಧಿ ಕಟ್ಟಡದತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಹತ್ತಿದರು. ನೆರೆದ ಜನ ಭಾವಾವೇಶಕ್ಕೊಳಗಾದರು.

“ತೊರೆಯದಿರು ತಂದೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ತೊರೆಯದಿರು, ನಮ್ಮನ್ನು ಅನಾಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿರು” ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ವೇಮನರು,

“ಹುಟ್ಟುವವರು ಯಾರು? ಹುಟ್ಟದವರು ಯಾರು?
ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟದಂಥ ಪುರುಷರಾರು?
ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟದಿಹುದ ಬೋಧಿಸಲು, ಕಾಣಿಭೋ!
ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮ.

ಬದುಕುವವರು ಯಾರು? ಬದುಕದವರು ಯಾರು?
ಬದುಕಿ ಬದುಕದಂಥ ಪ್ರಾಣಿ ಯಾರು?
ಬದುಕು ಇರದ ಬದುಕು ಭ್ರಮೆಯಳಿದು ಕಾಣಿರೋ?
ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮ.

ಕಟ್ಟುವವರು ಯಾರು? ಕಟ್ಟದವರು ಯಾರು?
ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟದಂಥ ಕರ್ಮಿ ಯಾರು?
ಗಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಲೇಸ, ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊ
ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮ.

ನೀಡುವವರು ಯಾರೋ? ನೀಡದವರು ಯಾರೋ?
ನೀಡಿ ನೀಡದಂಥ ನಿಷ್ಕರಾರೋ?
ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಇದರ ಗುಟ್ಟು ಭಾವಿಸಿಕೊ!
ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮ

ಎಂದು ಹಾಡಿದರು ಯೋಗಿಗಳು.

ಯೋಗಿವರ್ಯರು ನೆರೆದ ಜನಸ್ತೋಮದತ್ತ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದರು. ವರದ ಹಸ್ತ ಎತ್ತಿ ಅಭಯ ಮುದ್ರೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ವಿದ್ಯುತ್ಸಂಚಾರವಾದಂತಾಯಿತು. ಗಂಭೀರತೆ ಪಸರಿಸಿತು. ಯೋಗಿಗಳು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವೀರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಜನತಾ ಜನಾರ್ಥನರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರು. ಮುಂದೆ ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದನು. ಜನತೆಯೆಲ್ಲ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ,

ವೇದಾತೀತನು ವೇಮನ ಕಾಣಾ,
ವೇಮನ ಮಾತೇ ವೇದವು ಕಾಣಾ,
ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವಾದವು ಕಾಣಾ,
ವಾದಿಪ ಬಾಯಿಗ ಬೂದಿಯು ಕಾಣಾ,
ಬೇಸರಿಯದೋದೆ ಬಲು ರುಚಿ ಕಾಣಾ,
ಕೇಳಿದವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳರು ಕಾಣಾ,
ಹೇಳುವರಾರೂ ಮಾಡರು ಕಾಣಾ,
ಸಾಧಿಸಿದವರು ಸಿದ್ಧರು ಕಾಣಾ,
ಜಾತರ ಜಾತರ ಜಾತರ ಕಾಣಾ,
ಜಾತರತೀತನು ವೇಮನ ಕಾಣಾ, ಎಂದು ಪಠಿಸಿದರು.

ಕೊನೆಗೆ ರಾಮರೆಡ್ಡಿ, ಗದ್ದದಿತನಾಗಿ

ವೇಮನೆಂಬ ಯೋಗಿ ವಾಸಿಸಿದ ಲೋಕದಿ;
ಪೂಜೆ ಸಲಿಸಿರವಗೆ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷರಿರಾ!
ಸಲಿಸಿದಷ್ಟು ಪೂಜೆ ಸುಖ ಶ್ರೇಯ ಲಭ್ಯ.
ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮ

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಓಂ ಶಾಂತಿಃ

ಎಂಬ ಘೋಷವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮಾರ್ದನಿಸಿತು.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಸಮಾಧಿ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ “ಸಮಾಧಿ” ಎಂದರೆ “ಮಾನವನ ದೇಹ ಸತ್ತ ನಂತರದ ಸ್ಥಿತಿಯಂತೆ ಜೀವನಂತ ಇರುವಾಗಲೇ ಇರುವುದು. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಮಾನವನ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾನವ ಜನ್ಮ. ಅಂದರೆ ನಾನು, ನನ್ನದು, ನನ್ನಿಂದೆಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ. ಇದು ಮೂಲ ಇರುವಿಕೆ. ಆದರೆ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ದೇಹಮಾತ್ರ ನಾನು ಎನ್ನುವ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಿರಂತರ ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆಯಿಂದಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಆಚರಿಸಿ ಸದಾ ಆನಂದವಾಗಿರುವುದೇ ‘ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ’. ಮಾನವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ನಿರಂತರ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಉಸಿರು (ಪ್ರಾಣವಾಯು) ತನ್ನ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಸತ್ತನೆನ್ನುವರು. ಸುಂದರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾನವ ದೇಹ ಉಸಿರು ನಿಂತ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಹೆಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಹೆಣವನ್ನು ಹುಗಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಸಮಾಧಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಮ+ಆದಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರಿ ‘ಸಮಾಧಿ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಆರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು (ಆದಿಯಲ್ಲಿ) ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತೋ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ‘ಸಮಾಧಿ’ ಎನ್ನುವರು. ಯಾರು ಸುಖ-ದುಃಖ, ಲಾಭ-ಹಾನಿ, ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯವೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯ ಯಾವುದೇ ಘಟನೆಗೂ ವಿಚಲಿತರಾಗದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ನಿರಂತರ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತವರನ್ನು ‘ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ’ಯಲ್ಲಿರುವವರು ಎನ್ನಬಹುದು.

‘ಸಮತ್ವಂ ಯೋಗ ಮುಚ್ಚತೇ’ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಯಾರ ಇರವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಯೋಗವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದಿಂದ ಬರುವ ದೇಹ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕುಟುಂಬ, ಸಮಾಜ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಸುಖ-ದುಃಖದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಅವು ನನಗಲ್ಲ ನನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತು, ತನ್ನ ದೇಹ ಸಹಿತ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡುವ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಫುರಣವಾಗುವ ದೈವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಸಮಾಧಿ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ

ನಿರಂತರ ಉಳಿದವರು ಈ ಸಮಾಜದಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಬಯಸದೇ ಅದರ ಸೇವೆಗೋಸ್ಕರ, ದೇಹ ಸಹಿತ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣದ ಇರುವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು.

ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹುಗಿದ ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣು, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ‘ಸಮಾಧಿ’ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಶಬ್ದ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಮಹಾತ್ಮರ ‘ಸಮಾಧಿ’ಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿವೆ. ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳಗಳು ಹಣಗಳಿಸುವ, ಕಂದಾಚಾರಗಳನ್ನು, ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ, ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಸುವ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿಯಾದರು ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳವೂ ಸಹಿತ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಸಮಾಧಿ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿರುವ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಒಂದು ಗರ್ಭಗುಡಿ ಕಟಾರಪಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6-3 ಅಡಿಯ ಸಮಾಧಿಯಂತಹ ಕಟ್ಟೆಯಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾನವನ ಮುಖದ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದು ತಲೆಯ ಭಾಗವೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯದಾದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅವಕಾಶ ನೀಡದ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಲು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಪಿರಾಮಿಡ್ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸುಂದರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ವೇಮನರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸಂಶೋಧಕರು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳ. ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಾನು ದಿನಾಂಕ 1.12.2010 ರಂದು ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟಾಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ.

ಈ ಕಟಾರಪಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮವು ಆಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಅನಂತಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಂಡಾಲಪೇಟಾ ಎಂಬ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಕದರಿ ನಗರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದು, ಕದರಿ ರಾಜೋಟಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 10 ಕಿ.ಮೀ. ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಕಟಾರಪಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಕ್ರಾಸಿಗೆ ಇಳಿದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಿಲೋಮೀಟರ ನಡೆದು ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರು “ತುಂಗ ವಂಶಸ್ಥರಂತೆ”. ಅವರ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರಂತೆ. ಆ ಸ್ಥಳದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಆಂಧ್ರ

ಪ್ರದೇಶ ಸರ್ಕಾರ 1.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೇಮನರ ಆಯ್ದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ವಸತಿಗೃಹ, ಉಪಹಾರಗೃಹ, ಹೂಗಿಡಗಳು ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶಕಾಣದ ಈ ಗ್ರಾಮವು ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತವಾದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸಿನ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದ ಈ ಗ್ರಾಮವು ಫಲವತ್ತಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕುರುಚಲ ಗಿಡಗಳಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗುಹೆಗಳು, ವನಸ್ಪತಿ ಸಸ್ಯಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಂದನಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಳದಂತಿದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯ, ಕುರಿಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲುಸಾದ ಭತ್ತ, ತೊಗರಿ ಮತ್ತು ಶೇಂಗಾ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಧುನೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಪರಿಚಯ ಈ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗಿದ್ದರೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನವು ಪುರಾತನ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರಂತಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಕಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಸಿ “ಚಿಲೇ” ಎಂಬ ಅಕ್ಕಿ ದೊಸೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದೋಸೆಯ ಬೆಲೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಆ ಜನರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು.

ದೇವರು ತನ್ನೊಳಗೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅಮೂರ್ತ. ಅವನು ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಭಾವಾತೀತ ಬಯಲು; ಮಂದಿರಗಳ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಬ್ಬನೇ, ರಾಮ, ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು ವಿಭಿನ್ನ ಹೆಸರುಗಳಷ್ಟೇ ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪದ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸದಾ ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶೃದ್ಧಾ ಭಾವದಿಂದ, ಸೇವಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ವೇಮನರು ನಮ್ಮೊಳಗಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ವೇಮನರ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರು ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಲ್ಲ. ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಧ್ಯಾನಿಸುವಾಗ, ಸಮಾಜದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ ಅವರೊಳಗೊಂದು ಅಂತಃಸ್ಫುರಣೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ಸಹಜವಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷ ಮಾಡಿದ ಶಬ್ದಗಳ ಸಾಲುಗಳೇ ವೇಮನರ ಪದ್ಯಗಳು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ವರ್ಗದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪಠಣ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವುಗಳು ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿಯುತ್ತ ಬಂದವು. ನಂತರ ಅವರು ನಡೆದಾಡಿದ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲ ತಾಳೆಯ ಗರಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1824 ರಲ್ಲಿ ಬ್ರೀಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಸಿ.ಪಿ.ಬ್ರೌನರವರಿಂದ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವು 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1920 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭೀಮರಾಜು ಎನ್ನುವವರು ಕೆಲವು ವೇಮನರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದುಗ್ಗವತ್ತಿಯ ಕಾಯಕದ ಸಿದ್ಧವೀರಪ್ಪನವರು ಹಲವಾರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಡಾ. ಫ.ಗು.ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿಯ ಮಹತ್ವದ 507 ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು “ವೇಮಣ್ಣ ಯೋಗಿಯ ವಚನಗಳು” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದಿನಾಂಕ 29.6.1951 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ವೇಮನರ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರ್ಜುಮೆಯಾದದ್ದು 1960 ರಿಂದ 2000ದ ವರೆಗೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು. ಹುಲಕೋಟಿಯ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್.ಪಾಟೀಲರು

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರು

ನಾಡು ಮೆಚ್ಚಿದ ಜನನಾಯಕ, ಹುಲಕೋಟಿಯ ಹುಲಿ, ಸಹಕಾರಿ ರಂಗದ ಭೀಷ್ಮರೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ದಿ. ಕೆ.ಎಚ್.ಪಾಟೀಲರ ಸಹೋದರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರು. ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅಭಿಯಂತರರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸಿ, ಅಧೀಕ್ಷಕ ಅಭಿಯಂತರರಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದರು. ಪವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಲೇಖಕರು, ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಸಿವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಾಗಿ “ಪ್ರಜ್ಞಾನೋದಯ” ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮಹಾನ ಸಾಧಕರು. ಅನೇಕ ಸಾಧು-ಸಂತರ, ಸಿದ್ಧಿ ಪುರುಷರ ಒಡನಾಟದಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್.ಪಾಟೀಲರು

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ವೇಮನರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಂತೆ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತು, ಹಲವಾರು ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಿ ಅವರಿಂದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವೇಮನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ಚಿಂತನ ಮಂಥನ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದರು. ವೇಮನರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ಅವರು ವೇಮನ ವಿಶ್ವಗೀತೆ, ವೇಮನ ಯೋಗ ಮೀಮಾಂಸೆ ಭಾಗ-1, ಮತ್ತು 2, ಅವರಿವರು ಕಂಡಂತೆ ವೇಮನ, ವೇಮನ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮನದ ಹಕ್ಕಿಗಳು, ವೇಮನ ಮತ್ತಿನ ಹಾರ ಎಂಬ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರ ತತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅತಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದಂತವುಗಳು. ಅವುಗಳು ಸರ್ವ ಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ತಲುಪುವಂತಾಗಲು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತನು-ಮನ-ಧನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಕೆ.ಪಾಟೀಲರು 1983 ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನ ಪೀಠವು ಹಲವಾರು ವಿದಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮಹಾಯೋಗಿ ವೇಮನರನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ:

- * ಸ್ವಯಂನ್ನು ಅರಿತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೈವಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಬಾಳಿಹೋದ ವೇಮನರನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು.
- * ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ ವೇಮನರ ದರ್ಶನದ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇಣುಕುಬಹುದು. ಆತನ ಕೈಗಳ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು. ಆತನ ಮೌನವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತ ಆತನನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು. ಇದು ನಿಜವಾದ “ದರ್ಶನ”.
- * ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರ ನಿರ್ಧರಿತವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತು, ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಅನುಭವಿಸದ ಹೊರತು ಮುಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಮುಕ್ತಿ ಸತ್ತ ಮೇಲಲ್ಲ, ಈಗಲೇ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತಹುದು.

- * ಮಾನವನು ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದರ ನಿರರ್ಥಕತೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವವರೆಗೆ, ಆಗಲೇ ನಿಜವಾದ ‘ಯೋಗಿ’ ತನ ಹುಟ್ಟಬಲ್ಲದು. ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಕಾಮನೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಭವವಿರಬೇಕು.
- * ನಿಜವಾದ ಮಾಲಿಕತ್ವ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಮಾಲಿಕನೋ ಆತನು ಜಗತ್ತಿನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕ, ರಾಜನಿಗಿಂತ ಭಿಕ್ಷುಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತವೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲ.
- * ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿದೆ. ನಿಮ್ಮೊಳಗಿಂದಲೇ ಸಮಗ್ರ ಸೃಷ್ಟಿ ಉದಯವಾಗಿ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೀವೇ ಅದರ ಮಾಲಿಕರು. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಅದರ ಮಾಲಿಕತ್ವ ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಜೆ.ಬಿ.ಗ್ರಿಬ್ಬಲ್‌ರವರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1875 ರಲ್ಲಿ “ಕಡ್ಡಪ್ಪ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೈಪಿಡಿ”ಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಅವರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1816 ರಲ್ಲಿ ವೇಮನರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನವು ಸುಂದರವೂ, ಆನಂದಮಯವೂ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ವೇಮನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು, ಒಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಸಪ್ತ ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ -

1. ದೇಹವೇ ‘ನಾ’ನಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿ, ದೇವರಾಗು.
2. ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯಿಂದಿರು.
3. ಹಿಂಸೆ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆಗಳನ್ನು ತೊರೆ, ಶಾಂತನಾಗಿರು.
4. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಡ.
5. ನೀನು ಕಂಡ (ದರ್ಶಿಸಿದ) ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರಬೇಡ.
6. ನಿರಂತರ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿರು.
7. ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಉಸಿರಿರುವವರೆಗೆ ನಿರಂತರ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿರು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವೂ ದೈವನಿಯಮಿತ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಸಪ್ತ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಆನಂದಮಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ವೇಮನರ ಆಯ್ದ ಪದ್ಯಗಳು

ವೇಮನರ ದೇಶ, ಕಾಲ

ನಂದನ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ,
ಹೊಂದುವ ಕಾರ್ತೀಕ ಶುದ್ಧ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನದೋಳು
ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿ ಸೇತು ಬಂಧನ
ಸಂದಿಯನೋರ್ವ ವೀರನಾಳ್ಳ; ಸಾರೆಲೊ ವೇಮಾ

ಊರು ಕೊಂಡವೀಡು ವಾಸ ಪಶ್ಚಿಮ ಬೀದಿ,
ಮೂಗಚಿಂತಪಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮನೆಯು,
ಮಡ್ಡ ರೆಡ್ಡಿ ಕುಲವು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಲೇನು?

ವಿಶ್ವ

ಪಾಕನಾಟಿರೆಡ್ಡಿ ಪೊಳೆವ ಮೋಟಾರೆಡ್ಡಿ
ಖ್ಯಾತ ತೋಟ - ಹಿರಿಯ ಕೆಂಪು ರೆಡ್ಡಿ
ಮೂಢರೆಲ್ಲ ಜಗದಿ ಮಿನ್ನ ಜೀವಿಸಿಪ್ಪ
ಪ್ರತಿಭೆಗೇರಿದಂತೆ ಪೊಳೆಯೊ ವೇಮ

ಕಲಿಯುಗದೊಳು ಮುನ್ನ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಕುಲಕೆ,
ಘನತೆಗಾಗಿ ವೇಮನ ಕೀರ್ತಿಯಿತ್ತ
ಭುವಿಯ ಸಕಲ ಧರ್ಮವನೆ ಸಾರಿ ಹರಡಿದ

ವಿಶ್ವ

ಕದಿರಿ ಪೂರ್ವ ದಿಶೆಗೆ ಘನತೆಯಿಂ ಶೋಭಿಪ
ಬೆಳಗುತಿಹ ಕಟಾರುಪಲ್ಲೆ ಖ್ಯಾತ;
ಆಚಲ ನಿಷ್ಠೆಗೂಡಿ ಅಂದದಿದ್ದ ರಯ್ಯ
ಬಾಲ ಚಕ್ರ ವೇಮ ಭವ್ಯ ನಾಮ

ಶ್ರೀಕರ ಶಿವತತ್ತ್ವ ಶೀಲನೈ ವೇಮನನ
ಹದಿನೈದು ಸಾಸಿರ ಪದ್ಯಗಳನು
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಠಿಸೆ ಪಾಕೃತರು ದಡ ಸೇರಲೈ

ವಿಶ್ವ

ಸಾಸಿರ ಪದ್ಯಗಳ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ,
ಪಠನ ಗೆಯ್ಯುವಂಥ ಭಕ್ತ ಜನಕೆ,
ತಪ್ಪದೇ ಮೋಕ್ಷ ಪದವಿ ಅಂಗೈಲಿಹುದು

ವಿಶ್ವ

* ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಗೆ ಇರುವ 'ವಿಶ್ವ' ಎಂಬುದನ್ನು : ವಿಶ್ವದಾಭಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮ ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ದೇವರು

ಧ್ವಜವನೆತ್ತಿ ಸಾರು ದೇವನೊಬ್ಬನೆಂದು
ನಿಜವಿಡಿಹುದು ಒಳಗೆ ನಿಂತಿರುವನು
ಚೋಕ್ಕ ನೋಡಲವನ ಸಂತಸದಿ ಮುಳುಗುವೆ

ವಿಶ್ವ

ಕಿವಿಯ ಗೂಡು ಗೈದು, ಕೂಗಿದನು ವೇಮನ;
ಬಟ್ಟ ಬಯಲೊಳುಂಟು ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು;
ಹೊಳೆಯೆ ಬುದ್ಧಿಗದನೆ, ಹೊಂದಿ ಸುಖಿಸಬಹುದು

ವಿಶ್ವ

ಏಕ ಬ್ರಹ್ಮವು ನಿತ್ಯವು;
ವೈಕಲ್ಪಿತವಾದಂಥಹ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಂ
ಏಕತ್ವದೊಳಗೆ ಅರಿತೊಡೆ,
ಶೋಕವಿರದಂಥ ಮುಕ್ತಿಯು, ಸುಲಭವು, ವೇಮಾ

ದೇವನೆನಲು ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಹನೆ?
ದೇಹಿಯೊಡನೆ ಸತತ ದೇಹದಲ್ಲಿ
ಹತ್ತಿ ವಾಹನಗಳ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವ

ವಿಶ್ವ

ವಿಶ್ವ ನಡೆಸುವವನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿರಲು,
ಪ್ರಭುವು ನಾನು ಎಂದು ಪೇಳಲೇಕೆ?
ವನದೊಳಗಿಹ ಕೋತಿ ವಸುಧೆ ನಡೆಸಬಹುದೆ?

ವಿಶ್ವ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ದೇಹ, ಪ್ರಾಣವೆನಲು ಗಾಳಿ,
ಕಣ್ಣುಗಳು ರವಿ ಚಂದ್ರ, ಗೌರವವಿದು
ಇದರಕಿಂತ ಬ್ರಹ್ಮ ಇರುವುದೇನು ಬೇರೆ?

ವಿಶ್ವ

ಭಗವಂತನಾದ ದೇವನು
ಜಗಗಳ ತನ್ನೊಳಗೆ ಬೆಳೆಸಿ, ಜಾಲವ ತೋರ್ಪಂ,
ಮಿಗೆ ಪರಿಯಲಿ ತಾನೆಲ್ಲೆಡೆ,
ಅಗಣಿತನಾಗಿ ಬೆಳಗುತಿಹನನುವಿನಲಿ, ವೇಮಾ

ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ

ಶಿವನು ಇರುವನೆನುತೆ, ಶಿಲೆಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯುವ,
ಮೂರ್ತಿ ಜೀವಿಗಳೇ ಮೋಹ ಬಿಡಿರಿ
ಜೀವಿಯಲ್ಲೆ ಹೊರತು, ಶಿಲೆಯೊಳೇನುಂಟು? ವಿಶ್ವ

ಗಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲು ತಂದು, ಕಾಲು ಬೆರಳಿನಿಂದ
ಒತ್ತಿ, ಉಳಿಯ ಬಳಸಿ ಗಾಸಿಗೊಳಿಸಿ,
ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿಗೆಗುತಿಪ್ಪನೆಂಥ ಮೂರ್ತಿ! ವಿಶ್ವ

ಶಿಲೆಯ ನೋಡಿ ನರರು ಶಿವನೆಂದು ಭಾವಿಪರು
ಶಿಲೆಯು ಶಿಲೆಯೆ ಹೊರತು ಶಿವನು ಅಲ್ಲ
ತನ್ನೊಳಿರುವ ಶಿವನ ತಾನು ತಿಳಿಯನೇಕೊ? ವಿಶ್ವ

ಶಿಲೆಯ ದೇವತೆಗಳ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ,
ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾದರು; ಮನುಜರೆಲ್ಲ
ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು; ಮನದೊಳಗೆ ತಿಳಿಯರು ವಿಶ್ವ

ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಪ್ರಪಂಚವೇ ಹೊರತು,
ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಜಗದಿ ಪರಿಕಿಸಿದೊಡೆ
ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಪ್ರತಿಮೆ ನುಡಿವುವೇನು? ವಿಶ್ವ

ಕಲ್ಲು ಬೊಮ್ಮಗೇಕೆ ಕೆಲ ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತು?
ಗುಡಿಗೋಪುರವೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣುಗಳು
ಬಟ್ಟೆ ಅನ್ನ ತಾನು ಬಯಸುತಿಹನು ದೇವ ಬಯಸುವನೆ? ವಿಶ್ವ

ದೇಹದೊಳಗೆ ಇಪ್ಪ ದೇಹಿ ದೇವನನ್ನು,
ಕಂಡು ಕೊಂಡವರು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ
ಗೆಯ್ಯರಯ್ಯ ಜಗದಿ; ಆತ್ಮ ರೂಪ ತಿಳಿದು; ವಿಶ್ವ

ಮತಗಳು

ಓದನೋದಲೇಕೆ? ಸನ್ಯಾಸವು ಏಕೆ?
ಷಣ್ಮತದಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಸಾಯಲೇಕೆ?
ಹರನ ಭಜನೆ ಗೃದು ಆತ್ಮದಿರುವನು ತಿಳಿ ವಿಶ್ವ

ಓದನೋದದಿರಲು ಸೌಖ್ಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲ
ಓದನೋದಿ ತಾನು ಒಪ್ಪವಿರಲು,
ಓದಿನರ್ಥವರಿತು ಓದಿನಾಚೆ ಓದು ವಿಶ್ವ

ಮೊದಲ ಕ್ರಿಯೆಯು ತಪ್ಪಿ, ಮೋಸವನು ಮಾಡುತ,
ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಮನಸು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ,
ಬಿಡಾಡಿ ನಾಯಿ ತೆರ ಬೆಳೆಯುವರು ಮನುಜರು ವಿಶ್ವ

ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಕೊನೆಗೆ ಬೂದಿ ಪಾಲು;
ವಾದವೇಕೆ? ಮತ ವಿಭೇದವೇಕೆ?
ಲಿಂಗಧಾರಿ ಮರಳಿ ಆದ ಮಣ್ಣು ಪಾಲು ವಿಶ್ವ

ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅತಿಶಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ,
ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಿರುಗುವವರು,
ಬೆಣ್ಣೆ ಕೈಯೊಳಿದ್ದು ತುಪ್ಪಕಳುವ ರೀತಿ; ವಿಶ್ವ

ಬಂಡೆಗಲ್ಲು ತಂದು ಬಂಧಿಸುತ ಕಟ್ಟಲು,
ಲಿಂಗವೇನು ಕಳವು ಲಂಪಟಾಯ್ತಿ?
ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನು ಅರ್ಚಿಸದಿಹರೇಕೊ? ವಿಶ್ವ

ಜೀವ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಜನರು ಮಾಡುತಿರಲು,
ಶಿಲೆಯ ರೂಪ ಕುರಿತು ಚಿಂತೆಯುಂಟೆ?
ಸಿಹಿ ಮಧು ಸೇವಿಸಲು, ಕಹಿಯು ರುಚಿಸುವುದೆ? ವಿಶ್ವ

ಭೂಮಿಯೆಂದರೇನು? ಪೊಡವಿಯೆಂದರೇನು?
ಧರಣಿಯೆಂದರೇನು? ಪುರುಷರವರೇ !
ಇಷ್ಟು ಒಂದೆ ಇರಲು, ಇನ್ನು ಮತಗಳೇಕೆ? ವಿಶ್ವ

ಗೃಹಸ್ಥನ ಬಾಳು

ತಾಯಿ ತಂದೆ ತಿಳಿಯೆ ಮೊದಲ ಗುರುವು,
ಪಾರ್ವತಿ ಭವರೆಲ್ಲ ಪರಮ ಗುರುವು
ಕೂಲಿ ಕೊಳ್ಳುವವನ ಗುರುವೆನಲು ದ್ರೋಹವು

ವಿಶ್ವ

ತಾಯಿ ತಂದೆ ಹಿತರು ಬಂಧು ಬಳಗವೆಲ್ಲ,
ಒಳಿತು ಕೋರಿ ವರನ ಇರವ ನೋಡಿ,
ಕನ್ನೆ ಕೊಡುವರಷ್ಟೆ? ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡಲಿರಿಯರು

ವಿಶ್ವ

ಒಂದಾದ ದಂಪತಿ ಚಂದದ ಸಂಸಾರ,
ನಂದನನ ನಡೆನುಡಿ ನಂದಿನಿಯೊಳು;
ಸತಿಗಿತ್ತ ರಕ್ಷಣೆಯು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ

ವಿಶ್ವ

ಹೆಂಡತಿಯೆನೆ ಆತ್ಮಕಾಣಾ!
ಹೆಂಡತಿಯೆನೆ ತಾಯಿ, ಕಾಣಾ ಅರಿತೊಡೆ ಮನದೊಳ್
ಹೆಂಡತಿ ತಾಯಿಯೆನಲಾರು?
ಕಂಡರಿಯಬೇಕಿದನೆ ತಪ್ಪದಂತೆ ವೇಮಾ,

ಪತ್ನಿ, ಪುತ್ರ, ಧನವ, ಪಡೆದು ತೊರೆಯದವನು,
ಮೋಹ ರಾಶಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗುತಿಪ್ಪ;
ಮೋಕ್ಷ ಸೌಖ್ಯವೆಂತು ದೊರೆಯುವುದು?

ವಿಶ್ವ

ಅಂದಗೇಡಿ ಹೆಣ್ಣು ತಂದು ಕೂಡೆ ಕೇಡು;
ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಪತಿಗೆ ಕೂಳು ಕೇಡು
ಕೆಲಸಗೇಡಿ ದಾಸಿಯ, ಕೂಲಿಯೆಲ್ಲ ಕೇಡು

ವಿಶ್ವ

ಮಾತು ಕೇಳದ ಸತಿ, ತಾ ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆ;
ಮಣಿ ಹೊತ್ತ ನಾಗೀಶಿ; ಗೃಹ ಪಿಶಾಚಿ;
ತನಗೊಲಿಯದ ಮಡದಿ ಕಡು ರಕ್ತಸಿ ಜಗದಿ;

ವಿಶ್ವ

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು

ಗುಣವತಿಯಿರೆ ಯುವತಿ ಗೃಹವು ಚೊಕ್ಕಟಯ್ಯ;
ಬೀಳು ಮನೆಯ ದೀಪ ಬೆಳಗಿದಂತೆ
ದೇವಿಯಿಪ್ಪ ಗೃಹವು ದೇವಾಲಯವಯ್ಯ

ವಿಶ್ವ

ಸುಗಣವಂತೆ ಕಾಂತೆ ಸುಮತಿಯಾಗಿದೊಡೆ,
ಮಿಗಿಲು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಕ್ಕಳಿರಲು?
ಸ್ವರ್ಗವೇಕಯ್ಯ? ಸಂಸಾರ ಸಾಲದೆ?

ವಿಶ್ವ

ಆಪತ್ತಿರುವಾಗ ನೋಡು, ಬಂಧುಭಾವ;
ಭಯದ ವೇಳೆ ನೋಡು, ಬಂಟ ಗುಣವ,
ಬಡತನ ಬಂದಾಗ, ಮಡದಿಯ ಗತಿ ನೋಡು

ವಿಶ್ವ

ತುಪ್ಪವಿರದ ಊಟ ತೃಣದ ಪರಿಯ ಕಸವು;
ಸಾರುಯಿರದ ಊಟ ಶ್ವಾನ ಯೋಗ್ಯ
ಪ್ರೀತಿಯಿರದ ಊಟ ಪಿಂಡಕಿಟ್ಟ ಊಟ

ವಿಶ್ವ

ಹಂದಿ ಈಯುತಿಹುದು ಹದಿನೈದು ಕುನ್ನಿ
ಆನೆ ಈಯ್ತು ಮರಿಯ ತಾನು ಒಂದೆ
ಉತ್ತಮ ಪುರುಷನಿರಲು ಓರ್ವ ಸಾಲನೇನು?

ವಿಶ್ವ

ಉತ್ತಮರ ಉದರದಿ ಉಢಾಫೆ ಜನಿಸಿದೊಡೆ,
ಅವನು ಕೆಡಿಸುತಿಹನು ಅಖಿಲ ವಂಶ
ಕಬ್ಬು ತೆನೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಡಿಸದೆ ಸಿಹಿಯೆಲ್ಲ?

ವಿಶ್ವ

ಅಡವಿಯೊಳಗೊಂದು ಒಣ ಗಿಡ
ಗಡನೆ ಉರಿ ಜನಿಸಿ, ವೃಕ್ಷರಾಶಿಯೆಲ್ಲ ಕಡುಗುಂ
ಕಡು ಪೆಸರಾಂತಿಹ ವಂಶವ
ಕೆಡಿಸುವನೋರ್ವನೆ ಚಂಡಾಲ ಪುಟ್ಟಿ, ವೇಮಾ

ಗೊಡ್ಡು ಹಸು ಹಿಂಡಲು ಗಡಿಗೆ ದೂರ ಬಿದ್ದು,
ಹಲ್ಲು ಮುರಿವ ಒದೆತ; ಹಾಲು ಇಲ್ಲ
ಲೋಭಿ ನರನ ಕೇಳಿ, ಲಾಭವೇನು ಇಲ್ಲ

ವಿಶ್ವ

ಕರ್ಮ-ಕರ್ಮಫಲ

ಬೇಕು ಎನಲು ಬರದು; ಬೇಡವೆನಲು ಬಿಡದು
ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಕಂಟಿ ಫಲವು ಉಂಟು
ಹೃದಯಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಪಡದಿರುವುದೆ ಧರ್ಮ

ವಿಶ್ವ

ಕರ್ಮ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ನಡೆದರೆ,
ತತ್ತ್ವವೆಂತು ತನಗೆ ತಗಲಿ ಇಹುದು?
ಎಣ್ಣೆ ಇರದೆ ದೀಪ ಎಳೆನಿಂದುರಿವುದೆ?

ವಿಶ್ವ

ನರಜನ್ಮವ ತಾನೆತ್ತಿಯು,
ಪರಮಾತ್ಮನರಿಯದಿರಲು, ಪಾಪಾತ್ಮನಲಾ!
ಬರಿ ದುರಿತ ಕರ್ಮ ಗೆಯ್ಯೋಡೆ,
ಮರಳಿ ಅಧೋಗತಿ ಪಡೆವನು, ಅರಿಯ್ಯೆ, ವೇಮಾ

ಕರ್ಮವು ಜ್ಞಾನಿಗೆ ದೂರವು;
ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನಿ ದೂರನಿಹ, ನಿಜವಿದು, ತಾ
ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನಗಳುಡುಗಿದ
ನಿರ್ಮಲನಿಗೆ ಉಂಟು ಮುಕ್ತಿ, ನಿಜವಿದು, ವೇಮಾ

ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಮಾಡದಿಷ್ಟ
ಪಾಪಿ ಹೊನ್ನಿಗಾಶೆ ಪಡುವುದೆಲ್ಲ
ಬಿತ್ತಲು ಮರೆತವನು, ಬೆಳೆಯನಾಶಿಪಂತೆ

ವಿಶ್ವ

ಪಾಪವೇನು ಅನ್ಯ ಲೋಕದ ಫಲವಲ್ಲ;
ತನ್ನ ಪಾಪ ಕರ್ಮಕಂಟಿ ಗೃವ,
ಕರ್ಮ ಶುದ್ಧಿಗಿಂತ ಪಾಪ ತೊರೆಯೆ ಲೇಸು

ವಿಶ್ವ

ಎಷ್ಟೋ ತಪವ ಗೆಯ್ಯೆ, ಎಷ್ಟೋ ವ್ರತವ ಮಾಡೆ,
ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಪಡಲು ಏನು ಫಲವು?
ಕರ್ಮ ಫಲವೆ ಹೊರತು ಕಾಣಲಾರ ಮುಕ್ತಿ

ವಿಶ್ವ

ಜಾತಿ

ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಾತಿ ಮುಖ್ಯ ನೋಡು,
ತಿಳಿದುಕೊಳದೆ ತಿರುಗು-ತಿದ್ದರೇನು?
ತಿಳಿವು ಉಳ್ಳ ಮನುಜ ತಾನಾವ ಜಾತಿಯವ?

ವಿಶ್ವ

ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಉತ್ತಮ ಕುಲಜನಿರೆ,
ಬ್ರಹ್ಮ ಕುಲದ ಒಳಗೆ ಬದುಕಬೇಕು,
ಬ್ರಹ್ಮವರಿಯದಿರಲು ಬಿದ್ದು ಸತ್ತ ರೀತಿ.

ವಿಶ್ವ

ಅಭಿಜಾತ್ಯನೆಂದು ಆಯುಷ್ಯದ ತನಕ
ತಿರುಗುತಿಪ್ಪ ಭ್ರಮಿಸಿ ತಾನರಿಯದೆ;
ಮುಸುರೆ ಭಾಂಡೆಯನ್ನು ಮುತ್ತುವ ನೋಣದಂತೆ

ವಿಶ್ವ

ತಾಯಿ-ಹಡೆದ ತಾಯಿ, ತನ್ನ ತಾಯಿ, ಕಕ್ಕಿ,
ತಂದೆ-ಹಡೆದ ತಾಯಿ, ತಾತ-ತಾಯಿ,
ಎಲ್ಲ ಶೂದ್ರರಿರಲು, ಎಂತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಹ?

ವಿಶ್ವ

ಹೊಲೆಯ ಹೊಲೆಯನಲ್ಲ ಜಗದಿ ಜನುಮದಿಂದ,
ಮಾತು ಬದಲಿಸುವನೆ ಹೊಲೆಯ,
ಹೊಲೆಯರೆಂದು ನರರ ಕರೆಯುವವನೆ ಹೊಲೆಯ,

ವಿಶ್ವ

ಉಚ್ಚಿಗೆ ದಾರಿಯಹ ತಾಣ,
ಕಚ್ಚಾಡಲು, ಜಗ ಹುಟ್ಟಿತು, ತಾತ ಸಮಯದೋಳ್,
ಹೆಚ್ಚಿನ ಕುಲಜರು ಆರೈ?
ಮೆಚ್ಚುತ ಮನದಲಿ ತಿಳಿವುದೆ, ಮಾನ್ಯತೆ ವೇಮಾ.

ಜಪವ, ಬಾಹ್ಯ ಪೂಜೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಡಿಯೂ
ಕಪಟವ ಬಿಡದಿರಲು ಕಷ್ಟ ಜನಕೆ,
ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳದೆ ಮುಳುಗಿದರು ತಮದೊಳು,

ವಿಶ್ವ

ಮಡಿ-ಮೈಲಿಗೆ

ಮುಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಎನುತ ಮುಟ್ಟಬೇಡೆನುವರು,
ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಪಥವೇನು? ಮೂಲವೇನು?
ನವ ಬಿಲದಲಿ ಹೊಲೆಯು ನರರೆಲ್ಲರಿಗೂ
ಹುಟ್ಟಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಮುಟ್ಟು ವೇಮಾ

ಹೊಲೆಯನ ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ನೀರೊಳು ಮುಳುಗುವಿರಿ
ಮನುಜ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮದಿಂದ ಹೊಲೆಯ!
ಏಕೆ ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲರೀ ನರ ಪಶುಗಳಿದ!

ವಿಶ್ವ

ಮಾದಿಗನ ಸ್ವರ್ಶ; ನೀರು ಮುಳುಗುತಿಹನು,
ಮಸಣಕೊಯ್ಯೆ ಸುಡಲು ಮಾದಿಗನೇ.
ಆಗ ಅಂಟುವಂಟು ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತೋ?

ವಿಶ್ವ

ಮುಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಮುಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಬೆಳೆದು,
ವ್ಯರ್ಥ ತೀರ್ಥ ಗೆಯ್ಯುವವರೆ ಒಟ್ಟು,
ಮುಟ್ಟು ನೀರಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗೆ ಹೋಗುವುದೇ?

ವಿಶ್ವ

ಮುಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳಾ
ಮುಟ್ಟು ರಕ್ತವಾಯ್ತು ಮೊದಲ ಪ್ರಕೃತಿ;
ಮುಟ್ಟಿನೊಳಿಹ ಗುಟ್ಟು ಮೂಲ ಗುರುವು ಅರಿವ.

ವಿಶ್ವ

'ಮುಟ್ಟು' 'ಮುಟ್ಟು' ಎಂದು, ಮೂಲೆ ಹಿಡಿವುದೇಕೆ?
ಮುಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಮೂಢ ಜನರು,
'ಮುಟ್ಟು' ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದು, ಮುಂಚೆ ಮೌನ ತಳೆದ

ವಿಶ್ವ

ಹೊಲಸು ನವಬಿಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊರಡುತ್ತಲಿರೆ,
ಪರಮ ಪಾವನೆಂದು ಪೇಳಲೆಂತು?
ತೊಗಲು ಬೊಂಬೆಯಾಟ, ತಿಳಿಯದಲ್ಲ ಮರ್ಮ.

ವಿಶ್ವ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯ ನೀಡಬಹುದು,
ಗೌರವವೀಯಬಹುದು, ಕೂಡಬಹುದು,
ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಸಿ ಜನರ ಸೇರಿಸಲು ಆ ದಡಕೆ,

ವಿಶ್ವ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ನಮಿಸೆ, ಬಹಳ ಹರಸುತಿರುವ
ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಆತನಿರಲು,
ಹೊಂದದಿರಲು ಅವನು, ಹಾಳು ಕಂಠ ಶೋಷ,

ವಿಶ್ವ

ದ್ವಿಜರ ಖೇದ ಪಡಿಸಿ ತೊಡಗಲು ನಿಂದೆಯಲಿ,
ಸಾವು ಹೊಂದಿ ತಾನು ಸಂಕಟ ಪಡುವ,
ಹಿಡಿದ ಯಮನ ದಾರಿ, ಕಡೆಯ ಸೇರಲಾರ,

ವಿಶ್ವ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಫಲವು ಉಂಟೆನುವರು,
ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಡಲು, ನಷ್ಟವೇನು?
ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಏಕವಾಗಿ ಉಂಟು;

ವಿಶ್ವ

ತನ್ನ ತಾಯಿ ವೇಶ್ಯೆ, ಮಡದಿ ಮಾದಿಗ ಕನ್ಯೆ
ಇರುವ ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ಗುರು ಶ್ರೀಪತಿಗೆ
ಅರಿತೊಡೆ, ತಪದಿಂದ ದ್ವಿಜ, ಜಾತಿಯೆಲ್ಲಿ?

ವಿಶ್ವ

ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತರೆಂದು ಬಿಮ್ಮದಿಂದಿಷ್ಟರು,
ಬ್ರಹ್ಮವೇನೋ? ಅದರ ಭಾವವೇನೋ?
ಬಿಳಿಪೋ? ಕೆಂಪೋ ಕಪ್ಪೋ? ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಹೇಳು,

ವಿಶ್ವ

ಓದಿದಾತಗಿಂತ ಒಗೆವ ಅಗಸ ಮೇಲು,
ಮನೆಯ ದೇವಿಗಿಂತ ಮಹಿಷ ಮೇಲು,
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರ್ಯಗಿಂತ ಬಡವ ಹೊಲೆಯ ಮೇಲು,

ವಿಶ್ವ

ಉಚ್ಚೆಯಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ತನುವು
ಹೆಚ್ಚೇನು? ಕೊಂದವರೇನು? ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್;
ಮಚ್ಚರವ ತೊಡೆದು, ಸತ್ಯವ
ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತೆ ನಿಲಿಸದವ ಬ್ರಹ್ಮ, ವೇಮಾ

ಮನೋಶುದ್ಧಿ

ಕೇಳು ವಿವೇಕೆಂಬ ಕೊಡಲಿ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು,
ಘನ ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಅಡವಿ ತರಿದು,
ತಿಳಿವು ಎಂಬ ಒಪ್ಪ ದೀಪ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು,
ಮತಿಗಾಣಬಹುದು, ಚೋಕ್ತ ವೇಮ.

ಅಜ್ಞಾನವೆ ಶೂದ್ರತ್ವವು ;
ಸುಜ್ಞಾನವೆ ಬ್ರಹ್ಮವನುವ ಶ್ರುತಿಗಳ ಕೇಳಾ,
ಅಜ್ಞಾನ ಹಿಂಗಿ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ
ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮವೆ ಹೊಂದಿದ ವೇಮಾ

ಮಾತನಾಲ್ಪನೊಂದು, ಮನಸಿನೊಳಗೆ ಒಂದು,
ಒಡಲು ಗುಣವದೊಂದು, ನಡತೆಯೊಂದು,
ಎಂತು ಬಹುದು ಮುಕ್ತಿ ? ಇಂತು ಇರಲು ತಾನು, ವಿಶ್ವ

ಆಶೆ ಬಿಡದೆ ಇರಲು ಪಾಶ ಮುಕ್ತನಲ್ಲ,
ಮುಕ್ತನಾದರೂನು ಮುನಿಯು ಅಲ್ಲ,
ಮುನಿಯು ಆದರೂನು ಮೋಹವೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ವಿಶ್ವ

ಆಶೆಗಿಂತ ದುಃಖ ಅತಿಶಯವಾಗಿಲ್ಲ,
ಸಮೀಕ್ಷಿಸದೆ ಇರಲು ಸುಖವೆ ಇಲ್ಲ,
ಮನಸು ನಿಲಿಸದಿರಲು ಮತ್ತೆ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ವಿಶ್ವ

ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಗೈದ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯ,
ಕೊಂಚವಾದರೇನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕಲ್ಲ,
ಆಲದ ಮರವೆಷ್ಟು ? ಅದರ ಬೀಜವೆಷ್ಟು ? ವಿಶ್ವ

ದಾನ ಕೊಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತೆ ಮೇಲು,
ಧ್ಯಾನ ಮಾಳ್ವಕಿಂತ ಇರುವ ಅರಿವು ಮೇಲು,
ಅರಿವಿಗಿಂತ ಆಸೆ ತೊರೆಯುತಿಹುದೆ ಮೇಲು, ವಿಶ್ವ

ದೇಹಾಭಿಮಾನವಿರುತಿರೆ,
ಮೋಹಾದಿಯ ಬಿಡುವುದೆಂತು ಮುನಿಗಳೆ ಇರಲುಂ ?
ಸಾಹಸದಿಂದದ ಬಿಡುತಿರೆ,
ಸೋಹಂಮೈಬುದನರಿಯುವೆ ಕಾಣಾ ವೇಮಾ.

ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆ

ಮನದಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿಹವು, ಮತ್ತೆ ಕೊರಿಕೆಗಳು ;
ಕೊರಿಕೆಯಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಕುದರದಲ್ಲ !
ಮನವು ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಮನವ ತಿಳಿದುಕೊಳರು, ವಿಶ್ವ

ಮನಸೇ ಲೋಕಾಲೋಕವು,
ಮನಸೇ ತೋರೆದೊಡೆ ಮೆಚ್ಚು, ಅದು ಮಾಯೆ,
ಮನಸೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ, ಭುಕ್ತಿಗೆ,
ಮನವನು ಬಿಡುತಿಹುದೆ ಮೇಲು, ವಿಶ್ವ

ನರಜನ್ಮವ ತಾನೆತ್ತಿಯು
ಪರಮಾತ್ಮನರಿಯದಿರಲು ಪಾಪಾತ್ಮನಲಾ,
ಬರಿ ದುರಿತ ಕರ್ಮ ಗೆಯೊಡೆ,
ಮರಳಿ ಅಧೋಗತಿ ಪಡೆವನು ಅರಿಯೆ ವೇಮಾ,

ಜನನ ಮರಣಗಳಿಗೆ ಸಲೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಲ್ಲ,
ಮೊದಲು ಕರ್ತನಲ್ಲ, ತುದಿಗೂ ಅಲ್ಲ,
ನಡುವೆ ಕರ್ತನೆನಲು ನಗೆಪಾಟಲಲ್ಲವೇ ? ವಿಶ್ವ

ತನುವು ಅಸ್ಥಿರವೆಂದು, ಧನವು ಅಸ್ಥಿರವೆಂದು,
ತಿಳಿವು ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು,
ಇರುವವನು ಯೋಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಕಾಣು, ವಿಶ್ವ

ಅರಿವಿನೊಳುದಿಸಿವೆ ತನುಗಳು,
ಬರಿ ಹೊಲಸಿನಲಿ ಕೊಳೆಯುವವು ಸಹಿಸುತಲದನೇ,
ಅರಿವಿಹ ತನುವನು ಹೊಂದಿರೆ,
ಮರುಜನ್ಮ ಬರುವುದು ಎಂತು ? ಮಹಿಯಲಿ ? ವೇಮಾ.

ಮಣ್ಣು ಗಡಿಗೆಯಂಥ ಮಾಯದೀ ಶರೀರ,
ಸಾವುದೇನೆ ಇರಲಿ, ಸಾಯದಾತ್ಮ ;
ಘಟಗಳೆಷ್ಟೆ ಇರಲಿ, ಗಗನ ಒಂದೆಲ್ಲವೇ ? ವಿಶ್ವ

ತನ್ನಯ ಒಳಗೇ ಸಕಲವು,
ತನುವೇ ತಾನೆಂದು ಅರಿತು ತಾರಕವಾತ್ಮಂ,
ತಾನೇಯೆಂದು ಪರಿಣಮಿಸಿರ್ಪ,
ಮನುಜರ್ಗ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟೈ, ಮಹಿಯಲಿ, ವೇಮಾ,

ಜೀವ-ಶಿವೈಕ್ಯ

ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಮನ ನಿಲಿಸಿ ನಿರ್ಮಲಾಗಿ,
ಲಿಂಗ ಜೀವೇಶ್ವರ ಕಂಡು ಭಂಗ ಪಡದೆ,
ಪೂಜಿಸಿ ಮನದಲ್ಲಿ, ಸೇರುವುದು ಪೂರ್ಣ ಪದವಿ,
ಪರಮನ ಕೋರುತ ಇದ ಮಾಡಿ ಬೆಳಗು ವೇಮ !

ಆತ್ಮವ ತನ್ನೊಳು ಗಮನಿಸಿ, ಅನುದಿನವೂ
ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಾರ್ಚನೆಯ ಗೆಯ್ಯು, ನಿತ್ಯ ಅಮರ,
ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನೊಳು ನೆನೆಯೆ ಪ್ರಬಲ ಯೋಗಿ,
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪದದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವೇಮ.

ಸಗುಣವೆ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವು,
ಸಗುಣಂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ತಿಳಿವೊಡೆ ಸಕಲ ಸುರೇಶ್ವರ
ಸಗುಣವೆ ಜ್ಞಪ್ತಿಗೆ ಮೂಲವು,
ಸಗುಣವೆ ನಿರ್ಗುಣಕೆ ದಾರಿಯಪ್ಪುದು ವೇಮಾ !

ಬ್ರಹ್ಮ ತಿಳಿಯದಯ್ಯ ಭಾವಕಂಟಿ ಇರಲು,
ತನುವ ಗುಡಿಯ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ನಿಲಿಸಿ,
ಲೋಕ ಬುದ್ಧಿ ಬಿಟ್ಟು, ಒಳನೋಟದಿ ನೋಡು, ವಿಶ್ವ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆನಲುಬಹುದು ಈ ಶರೀರ,
ಪರ ಬ್ರಹ್ಮವರಿಯೊ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿರಲು,
ತನ್ನ ಮನಸು ತಿಳಿಯೆ, ತಾನೆ ಹೋಗು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವ

ಬ್ರಹ್ಮವೆನಲು ಬೇರೆ ಪರ ದೇಶದಿ ಇಲ್ಲ,
ಬ್ರಹ್ಮವೆನಲು ತಾನೆ ಬಟ್ಟ ಬಯಲು,
ತನ್ನ ತಾನರಿತೊಡೆ ತಾನೆ ಹೋಗು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಶ್ವ

ಊರ್ಧ್ವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಕ್ರಮದಿಂದ,
ರೂಪವೇನು ಇರದ, ರೀತಿಯಲ್ಲಿ,
ಪರಮ ಯೋಗಿ ನೋಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನಿರವನು, ವಿಶ್ವ

ಬಯಲು ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಲಯಗೊಳಿಸಿ ಲೋಕವ,
ಕುಲವ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಗುಣವ ತೊರೆದು,
ಚಿಂತನದೊಳು ಚಿಂತನ ಸೇರಿದರೆ ಯೋಗಿಯಯ್ಯ, ವಿಶ್ವ

